

Adgangen til at foretage modregning med krav mod staten til opfyldelse af Fiskeribankens krav mod låntagerne forringer ikke retsstillingen for hverken låntagerne eller dem, som låntagerne måtte have givet transport i deres krav mod staten. Alternativet til modregning er, at Fiskeribanken måtte søge fyldestgørelse ved udlæg i kravet mod staten eller på anden måde. Modregningsadgangen indebærer således en enklere fremgangsmåde. Der gælder de samme begrænsninger i adgangen til at foretage modregning til dækning af Fiskeribankens fordringer, som når fordringerne tilkommer staten. Hvis en låntager har givet transport til en tredjemand for sit krav mod staten, er transporten beskyttet mod modregning i den udstrækning det følger af gældslovens § 28. Fiskeribankens eksisterende fordringer anses i relation til denne bestemmelse for erhvervet den 1. januar 2006, hvor modregningsadgangen etableres ved lovændringens ikrafttræden. Den foreslåede udvidede modregningsadgang, hvorved der i modregningsmæssig henseende skabes identitet mellem Fiskeribanken og staten, vil dog som udgangspunkt indebære, at Fiskeribanken opnår en styrket retsstilling i forhold til andre, usikrede kreditorer.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at staten hæfter for Fiskeribankens underskud, således at modregningsadgang er et rimeligt inddrivelsesmiddel. De stigende restancer på Fiskeribankens udlån aktualiserer behovet for at kunne foretage modregning med låntagernes krav mod staten.

Bestemmelsen vil finde anvendelse såvel i tiden frem til nedlæggelsen af Fiskeribanken som derefter, jf. den foreslåede § 8a, stk. 7.

Til nr. 3 (§ 7, stk. 5)

Ifølge den gældende lovs § 7, stk. 5, skal Folketinget træffe beslutning om, hvorvidt Fiskeribanken skal fortsætte, når banken i 3 på hinanden følgende år har haft negativt resultat før hensættelser til tab. Når Folketinget med nærværende lovforslag beslutter at nedlægge Fiskeribanken, bliver bestemmelsen overflødig.

Til nr. 4

Til § 8a

Til stk. 1

Med stk. 1 foreslås, at Fiskeribanken nedlægges med virkning fra udgangen af 2008. Om grundelsen herfor henvises til de almindelige bemærkninger.

Endvidere foreslås, at staten ved nedlæggelsen overtager samtlige bankens aktiver og passiver og indtræder i alle dens rettigheder og forpligtelser.

Fiskeribanken har siden sin oprettelse været finansieret af staten. Der kan i øvrigt ikke forventes at være nogen egenkapital i behold på nedlæggelsestidspunktet, der overstiger den statsforskrivning på 200 mio. kr., der i sin tid blev indskudt af staten til sikring af Fiskeribankens egenkapital.

På den baggrund foreslås det, at Fiskeribankens formue indgår i statskassen.

Ved statens indtræden i alle Fiskeribankens forpligtelser sikres det, at hverken indehaverne af Fiskeribankens obligationer eller andre kreditorer kan komme til at lide noget tab i forbindelse med Fiskeribankens nedlæggelse.

En indfrielse af obligationslånene ville medføre væsentlige udgifter for staten. Alternativet til statens indtræden som debitor ifølge obligationslånene ville derfor være, at Fiskeribanken blev opretholdt som en retlig enhed, selv om dens aktiviteter med udlån og udstedelse af obligationer var ophørt. En sådan ordning ville medføre omkostninger og er overflødig. Obligationsejerne ville ikke blive stillet bedre, end de bliver efter forslaget.

Det sikres ligeledes med forslaget, at Fiskeribankens låntagere ikke stilles dårligere end hidtil ved, at staten overtager lånene.

Lånevilkårene forbliver således uændret gældende efter statens overtagelse. Dette gælder også de tilsagn, der på anden måde end i selve låneaftalerne er givet låntagerne, herunder vedrørende muligheder for gældsøvertagelse, overflytning af lån fra et fartøj til et andet, låneomlægning og hel eller delvis ekstraordinær indfrielse af inkonverterbare lån. Idet der ikke længere udstedes fiskeribankobligationer, må der dog i visse tilfælde tages udgangspunkt i den effektive rente af tilsvarende statsobligationer, jf. de foreslåede stk. 2-4 og 6.

Til stk. 2 og stk. 3

Med forslagene i stk. 2 og 3 løses de problemer, der opstår i relation til eksisterende udlån, fordi Fiskeribanken efter nedlæggelsen ikke længere udsteder obligationer.

En del af Fiskeribankens udlån er sket til variabel rente. For hovedparten af disse lån gælder, at renten ifølge låneaftalerne skal reguleres hvert halve år på grundlag af den faktiske salgskurs for obligationer, som Fiskeribanken udsteder med en løbetid på et halvt år.